

Η ΚΟΙΝΩΦΕΛΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΤΑ VOUCHER

«Προγράμματα κοινωφελούς εργασίας», «voucher», «επιταγές επανένταξης» «ωφελούμενοι άνεργοι», «δημιουργία εκατοντάδων χιλιάδων νέων θέσεων απασχόλησης το 2014». Λέξεις που συγκροτούν μια μαζική επιχείρηση εκμετάλλευσης των ανέργων και απέχουν κατά πολύ από την όποια «ωφελιμότητα» πρεσβεύουν κατ’ ευφημισμόν.

Τα προγράμματα αυτά μας προσφέρονται ως μονόδρομος μέσα στις συνθήκες της εκτεταμένης φτώχειας και του 28% της επίσημης ανεργίας που δημιούργησαν οι ίδιες οι πολιτικές που τάχα την καταπολεμούν. Ενόψει αυτής της κοινωνικο-οικονομικής κατάστασης, της διαρκούς προσπάθειας παρουσίασης της ανεργίας ως ατομικό φταιξιό, καθώς και των νέων μέτρων διαγραφής από τα μπτρώα των ανέργων σε περίπτωση άρνησης, η συμμετοχή σε αυτά τα προγράμματα τίθεται ως ωμός εκθιασμός. Μέσω αυτών, θέλουν οι άνεργοι/ες να καλύψουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες του δημιούρου και του ιδιωτικού τομέα. Θέσεις εργασίας δηλαδή που προϋπόρχαν, αλλά μένουν κενές λόγω των πολιτικών των μαζικών απολύσεων, της «διαθεσιμότητας», την απέχθεια των αφεντικών απέναντι στη σταθερή εργασία με δικαιώματα. Με το ένα χέρι απολύουν εργαζόμενους στους ΟΤΑ και τις ΔΕΚΟ, σχολικούς φύλακες και εκπαιδευτικούς και διοικητικούς σε σχολεία και πανεπιστήμια, καταργούν τις συλλογικές συμβάσεις, μειώνουν τους μισθούς και ταυτόχρονα περικόπτουν τα ήδη ανεπαρκή επιδόματα ανεργίας, ενώ με το άλλο χέρι βαφτίζουν κάποιους από εμάς «ωφελούμενους» και μας βάζουν να δουλεύουμε σε θέσεις απολυμένων, επωμιζόμενοι όλες τις υποχρεώσεις ενός εργαζόμενου, αλλά κανένα εργασιακό δικαίωμα, ως μόνη πρόσβαση σε ένα πενιχρό «επίδομα εργασίας».

Οι κοινωφελείς του δημιούρου τομέα, πλέον εργαζόμαστε χωρίς καμία σύμβαση που να κατοχυρώνει τα καθήκοντα και τα δικαιώματά μας. Αρκεί ένα απλό «κλικ» του νέου «μεγάλου αφεντικού», του ΟΑΕΔ, ο οποίος για να κάνει πιο ξεκάθαρο αυτόν τον εκθιασμό και να εξυπηρετήσει τα στατιστικά μείωσης της ανεργίας, μας λέει ότι σε περίπτωση που κάνουμε αίτηση και δε δεκτούμε τη θέση, θα μας διαγράψει από τα μπτρώα του, μπορείτε να έτσι τα μόρια ανεργίας μας και αφαιρώντας όποιο άλλο δικαίωμα συνεπάγεται από αυτά (επιδόματα, βιβλιάριο υγείας κ.ά.). Η ρύθμιση αυτή (που φορέθηκε «καπέλο» στους ανέργους που είχαν κάνει αιτήσεις με τον οδηγό εφαρμογής ΒΛΓΨ4691Ω2-ΠΙΚ, 13-12-2013, καθώς δημιούριο ποιήθηκε «κατόπιν εορτής») έχει ως προφανή στόχο να μας αφαιρέσει ολοκληρωτικά το δικαίωμα καθορισμού του χρόνου, του χώρου και των συνθηκών εργασίας και να μας υποχρεώσει να δουλέψουμε όπου, όποτε και όπως μας πούνε, χωρίς να λέμε κουβέντα. Μπορεί π.χ. να κάνουμε αίτηση για «διοικητικό προσωπικό» στον ΟΑΣΑ και αυτό που τελικά ζητείται να είναι να κόβουμε πρόστιμα ως ελεγκτές σε άλλους ανέργους, στρέφοντάς μας σε έναν κοινωνικό κανιβαλισμό. Ή μπορεί να κάνουμε αίτηση για «απασχόληση μέχρι 7 μήνες» στα ΚΟΧ Πολιτισμού και τελικά να κληθούμε να δουλέψουμε σε ένα μουσείο για 3 εβδομάδες, να αιτηθούμε για θέση υποχρεωτικής εκπαίδευσης σε κάποιον Δήμο και τελικά να αναγκαστούμε να δουλέψουμε σε βαρέα και ανθυγεινά επαγγέλματα με ανύπαρκτα μέσα υγιεινής και ούτω καθεξής. Όσοι «απείθαρχοι» άνεργοι/ες αρνηθούν τέτοιες «ευκαιρίες», θα αφαιρεθούν από τα μπτρώα του ΟΑΕΔ με ένα delete και θα εξοικονομηθεί το ανάλογο κονδύλι από τα πενιχρά επιδόματα ανεργίας που θα δικαιούνταν. Γι’ αυτό,

ΕΙΝΑΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

ΧΩΡΙΣ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ: την άμεση απόσυρση της ρύθμισης περί διαγραφής από τον μπτρώο ανέργων, όσων δεν αποδέχονται θέση κοινωφελούς εργασίας.

Ως «ωφελούμενοι» συνηθίζουμε σε μια εργασία χωρίς σταθερή καταβολή του μισθού, δηλαδή πληρώνουμε για να πάμε στη δουλειά αντί να μας πληρώνουν για να δουλεύουμε. Μαθαίνουμε να δουλεύουμε χωρίς δικαιώματα, χωρίς άδειες, χωρίς τα επιδόματα και τα ένσημα που ταιριάζουν στη θέση που καλύπτουμε, χωρίς μέσα προστασίας και αποζημίωση σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος. Κι όλα αυτά για 490 ευρώ τον μήνα (425 για τους «λιγότερο τυχερούς» των κάτω των 25 ετών) ή έως 460 ευρώ τον μήνα για την περίπτωση των voucher και αυτά εφόσον δε λείψουμε ή αρρωστήσουμε ούτε μια μέρα. Ποσό, που

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΩΦΕΛΕΙΑ

ακόμη κι όταν δίνεται, δεν καλύπτει τις σταθερές μιας ανάγκης απέναντι στο αυξημένο κόστος ζωής (ενοίκια, λογαριασμούς, χαράτσια, μετακινήσεις...).

Σαν να μην έφταναν τα παραπάνω, χωρίς οποιαδήποτε θεσμική προστασία, γινόμαστε έρμαια της αυθαιρεσίας του κάθε προϊσταμένου και ελεγκτή του ΟΑΕΔ που «διασφαλίζει» την παρουσία μιας στη δουλειά, ενώ όλοι μιας υπενθυμίζουν ότι ως «σύγχρονοι σκλάβοι» δεν έχουμε δικαίωμα συμμετοχής σε διεκδικήσεις και απεργιακές κινητοποιήσεις. Από την άλλη, μιας πουλάνε και το παραμύθι ότι η «καλή συνεργασία» θα μιας προσφέρει μελλοντικές ευκαιρίες για σταθερή απασχόληση. Στα voucher στον ιδιωτικό τομέα, ενώ από τη μια χρησιμοποιείται το «μαστίγιο» της απόλυτης και επακόλουθη της συνολικής μη καταβολής των δεδουλευμένων, από την άλλη προσφέρεται το «καρότο» της δημητριακής παράτασης της «επιδοτούμενης απασχόλησης», με άθλιους εργασιακούς όρους και πάλι.

Εμείς επιμένουμε ότι είμαστε εργαζόμενοι κι όχι «ωφελούμενοι», ότι μιας καταδικάζουν σε μια μόνιμη προσωρινότητα, ότι δεν μιας έχουμε πολλά όπλα πέρα από τη συναδελφική αλληλεγγύη και την ταξική αυτοοργάνωση εργαζομένων-ανέργων. Σε κάθε χώρο «κοινωφελούς εργασίας» και «voucher» γνωριζόμαστε μεταξύ μιας και αντιδρούμε συλλογικά στις αυθαιρεσίες των αφεντικών. Απομονώνουμε τις λογικές του «γλειψίματος», στεκόμαστε αλληλέγγυοι/ες στα καθημερινά προβλήματα επιβίωσης, συγκροτούμε συνελεύσεις βάσης χωρίς να περιμένουμε να μιας σώσει κανένας εργατοπατέρας/ειδικός και

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ:

- **Άμεσην αποπλωρωμή των δεδουλευμένων μας** - Σταθερή μπνιαία καταβολή μισθού, γιατί έχουμε σταθερές μπνιαίες και άμεσες ανάγκες.
- **Πλήρη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα**, δηλαδή: σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου με 2 μέρες άδειες τον μήνα, αναρρωτικές άδειες, δώρα Πάσχα/Χριστουγέννων, επιδόματα (τριετίας, πτυχίου, αδείας κτλ.), αποζημίωση σε περίπτωση εργατικού ατυχήματος, συνδικαλιστικά δικαιώματα – αναγνώριση του δικαιώματος συμμετοχής σε απεργία.
- **Καρία απόλυτη στο δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Να μην καλύπτουμε πάγιες και διαρκείς ανάγκες ως «προσωρινοί»**, αλλιώς να μιας αναγνωρίζεται δικαίωμα ανανέωσης της σύμβασης και μονιμοποίησης. Μέχρι τότε δεν καλύπτουμε σαν «πολυμηχανήματα» όλες τις δουλειές, αλλά εκτελούμε συγκεκριμένα καθήκοντα με τα αντίστοιχα ένσημα και με τις απαραίτητες για κάθε εργασιακό χώρο συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας.
- **Αυξήσεις στους μισθούς και τα επιδόματα ανεργίας, που θα καλύπτουν όλους τους ανέργους χωρίς προϋποθέσεις**, γιατί κανείς δεν ζει με 400 ευρώ και δεν φταίμε εμείς για την αύξηση της ανεργίας, αλλά οι πολιτικές τους.

Όλα τα παραπάνω αιτήματα μπορούν και πρέπει να κερδηθούν επιμέρους, γιατί αναφέρονται σε βασικές ανθρώπινες ανάγκες, αλλά ταυτόχρονα συνολικά, γιατί έρχονται σε αντίθεση με τη βαρβαρότητα που προωθούν τα νεοφιλελεύθερα αυτά προγράμματα «τιμωρίας» των ανέργων και ελαστικοποίησης της εργασίας. Γι' αυτό, ενάντια στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό και τον κοινωνικό κανιθαλασμό που προωθούν κράτος-αφεντικά, με κοινούς αγώνες εργαζομένων-ανέργων, προσωρινά μόνιμων και μόνιμα προσωρινών

ΠΑΛΕΥΟΥΜΕ ΣΥΝΟΛΙΚΑ ΓΙΑ ΤΗΝ:

Κατάργηση των «κοινωφελών προγραμμάτων», των «Voucher» και γενικά των προγραμμάτων μέσω ΕΣΠΑ/ΟΑΕΔ που αναφέρονται σε «ωφελούμενους», όπως και κάθε μορφής ενοικιαζόμενης-ελαστικής εργασίας.

ΝΑ ΣΗΚΩΣΟΥΜΕ ΚΕΦΑΛΙ! ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ!

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΕΜΠΤΗ 27/02 11:30 στα κεντρικά του ΟΑΕΔ
στον ΑΛΙΜΟ (Εθν. Αντιστάσεως 8, πρόσβαση από Μετρό Αλίμου)**

Συνέλευση ανέργων/εργαζομένων στην «κοινωφελή εργασία» και στα προγράμματα ΟΑΕΔ/ΕΣΠΑ
κάθε Δευτέρα 19:00 ΑΣΟΕΕ/ synekox.espivblogs.net

